

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:
KASSA
Kossuth Lajos-utca 16.

Szerkesztőségi
telefon: 150. sz

NAPLÓ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉS:

Helyben:
Egy évre . . . 14— korona
Fél évre . . . 7—
Negyedévre . . . 3-50

Vidéken:
Egy évre . . . 20 korona
Fél évre . . . 10
Negyedévre . . . 5
Egyes szám ára 4 fill.

HIRDETESEK FELVEIETNEK: A kiadóhivatalban, Kossuth Lajos-utca 16. szám alatt. (Befizetést a Fazekas-utcaról.) Telefon 150. szám.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MURÁNYI JÓZSEF.

Kapható minden dohánytőzsdében.
Megjelenik délután 5 órakor.

Az önálló vámtarifa.

Kassa, febr. 20.

Az osztrák azzal fenyegetődik, hogy ha a magyar képviselőház Kossuth törvényjavaslatát az önálló vámtarifáról, tárgyalni fogja, azt hadüzenetnek tekinti s a magyar határra fináncot küld. Vagyis azonnal megszünteti a vámközösséget. Borzasztó fenyegetés, az igaz. Hiszen ki bánja, ha megteszi. Mi évek óta az önálló vámterületért küzdünk s bizony, ha úgy hirtelen megvalósulna, meglepődésünknel, csak örömünk volna nagyobb. Ámde az osztrák hadilárma, üres puskapor puffogatás. Wekerle Bécsbe utazott, tárgyalta az osztrák miniszterelnökkel s e tanácskozás eredménye, hogy az önálló vámtarifát a képviselőház közgazdasági bizottsága tárgyalni fogja.

Az üres patron elsütése tehát nem ijesztette meg a magyar kormányt, sőt nem is alkudozik egy percig sem másról, mint a kiegyezésről.

Gazdasági érdekek harmonikus összeegyeztetése azonban már eleve kizárja, hogy egyik vagy a másik fél a legyőzött vagy a győző szerepét játszassa.

Más kérdés azonban az önálló vámtarifa. Ehhez a törvényjavaslathoz hozzáfűződik Magyarország állami méltósága, alkotmányossága.

Az osztrák hadüzenet ebben akart bennünket megalázni, ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalását akarta fenyegetéssel lehetetlenné tenni. Ma a manőver nem sikerült. Wekerle röviden és erélyesen visszautasította az illetéktelen beavatkozást s az osztrák meglapult, mint dinnye a fűben.

A tegnapi tárgyalások során a bécsi sajtó telekürtölte a világot, hogy a magyar kormány visszavonta az önálló vámtarifára vonatkozó törvényjavaslatot. Mire azonban Wekerle hazajött, kiderült, hogy ennek az ellenkezője az igaz. És hogy dokumentálják a meggyúsult osztrák manőver kudarcát, csütörtökön a képviselőház közgazdasági bizottsága már tárgyalja is a Kossuth Ferenc nevezetes törvénytervezetet.

Ebből a támadásból azonban levonhatjuk a tanulságot. A magyar politikai botrányok külföldi prespektívája igen nagyra látszik. Méltán gondolhatta az osztrák, hogy minálunk megint fenekestül felfordult az állami béke s itt az ideje, hogy a zavarosban haláson. Orvul ránk csapott, abban a hitben, hogy a parlamenti pártok között a szakadás elkerülhetetlen, ennél fogva a kormánynak nem lesz elég ereje az osztrák pimaszkodást megtorolni. Persze nagyon hamar megtanulta, hogy a külföldi lapok botrány krónikája sokalta nagyobbra látja a magyar politikai eseményeket, mint a mennyi a valóság.

Mi hát a valóság? A koalícióban perpatvar támadhat, lehetnek félreértések, de bomlási processusról nincs szó. Ha meg közös ellenség támad — az összefűző kapocs még jobban megszilárdul.

A pártok együtt maradnak, míg Ausztriával szemben ki nem vivotak mindent, melyhez a nemzetnek joga van.

A városnak nem izlik a saját főztje.

Külön konyhán fog kosztolni.

A drága speizcetlit egyék a polgárok.

Már jó régen történt ugyan, de mégsem olyan régen, hogy igaz ne lenne, hogy a bölcs városi tanács elsózta a levest, illetve hát hogy olyan szerződést kötött a gáz és villamvilágításra nézve, mellyel sehogyan sem bír megbékülni a polgári gyomor. Ugyan kinek is lehetne a szája ize szerint az a mérgező drága világítás, mely elkészeríti az embereket, sőt olykor-olykor számla prezentálás napján úgy megrettent a fogyasztó közönséget, hogy nem egy ember előtt sőt tétül el a világ a horribilis összegek láttára.

Bizony ez szigorú egy állapot és ma, mikor szenvedélyesen kiabál a tömeg világosság után és a felvilágosodás korát is éljük, nagyon furcsán fest, ha a világosságot olyan drágán mérik, hogy az ember kénytelen a sötétben botorkálni, mert nem telik neki a drága portékára.

De hát ez már így van és a szegény agyonközgazgatott polgárságra nézve nem is lesz másképen. Ő neki azzal kell élnie,

amit a városi tanács főz a számára. A tanács, az már egészen más. Ők külön kosztot fognak élni. Már főzik a tervet és remélik, hogy nem is fog füstbe menni.

Arról van u. i. szó, hogy a városban egy villamos áramfejlesztő telepet rendeznek be, mely a városi hivatalok és a színház részére fog világosságot termelni és szállítani. A tanács ugyanis kezdi észrevenni, hogy lehetetlen a villamos-társulat áráival boldogulni. Minthogy pedig nem akar tovább sötétségben maradni (ideje, hogy derengjen már ott is), de meg nem is képes megfizetni a kassai árat, hát külön telepet rendez be és uri kosztot fog élni.

Ez szép dolog lenne, hiszen a takarékoság erény. Csak az a fatális benne, hogy ennek az erénynek is van árnyoldala, melynek a hűvösségét a polgárság fogja továbbra is sinyleni. Ő továbbra is kénytelen lesz a mérgező drága árat fizetni, melyekről a városi tanács hivatalosan fogja a külön telep berendezésével kimutatni, hogy elviselhetetlenek.

Akárhogy vélekedik is azonban a tanács a dolgról, annyi bizonyos, hogy a külön teleppel termelt villamárám, nagyon rossz világot vet a városi közgazgatásra.

A szikszói választás.

Március 4-én lesz.

Az országgyűlés képviselőháza február hó 14-én tárgyalta Szalay László, a szikszói kerület országgyűlési képviselőjének mandátumáról való lemondását. A vármegyei központi választmány tegnap d. u. megtartott ülésén foglalkozott a szikszói kerületben szükségessé vált új képviselőválasztás előkészületeivel.

A szikszói választókerületben a választás vezetésére választási elnökül *Ferdinándy Gyula* küldetett ki, ki egyuttal az első szavazatküldöttség elnöke is. Az első szavazatszedő-küldöttség jegyzőjévé *Kovács István*. Helyettes választási elnökül, aki egyuttal a második szavazatszedő-küldöttség elnöke: *Ujj József* küldetett ki. A második szavazó-küldöttség jegyzője: *Sebők Ferenc*. Helyettes küldöttségi elnökök: *Iéglássy Ferenc*, *Bohinszky Tivadar*, helyettes-jegyzők: *Külkey Gyula*, *Sebők Ferenc*.

A szikszói választókerülethez 40 község tartozik. A központi választmány határozata szerint a választók a községek szerint a következő sorrendben járulnak az urna elé:

Az I. szavazatszedő-bizottság előtt 17 község szavaz, még pedig sorrend szerint: Szikszó, Felsőszend, Alsószend, Szala, Felsőméra, Alsóméra, Encs, Fancsal, Abaujvevő, Forró, Felsőfüggő, Alsófüggő, Heródszentandrás, Száncs, Csobád, Kiskinon, Analó.

A II. szavazatszedő-küldöttség 23 község szavaz, még pedig a következőleg megállá-

Ma, csütörtökön este 8 órakor

nagy Bioszkop-előadás

— a ROYAL vendéglő télikertjében terített asztalok mellett. Belépődíj nincsen. —

pitott sorrendben: Abaujlak, Gadna, Felsővadász, Kapa, Abaujszolnok, Nyésta, Selyeb, Szárazkék, Barta, Beret, Detektenger, Tomor, Monaj, Homrogd, Abaujsáp, Rásony, Szárazberencs, Lék, Felsőkázsmárk, Alsókázsmárk, Halmaj, Onga, Alsóvadász.

A választási napot március 4-re, hétfő napra tűzte ki a központi választmány.

A jelöltekéről.

A szikszói kerülethez fűződő mindenemű személyi kombináció, ma kétségtelenül Putnoky Sándor, szikszói főszolgabíró elhatározásán fordul meg. Jelöltségét nagyon sokan ohajtják s az a vélemény, hogy ha fellép, meg is választja a kerület. Putnoky Sándor, ma délelőtt Kassán járt s tudósítónknak alkalma volt hozzá kérdést intézni, elfogadja-e a jelöltséget.

— Elfogadom-e a jelöltséget? — mondja Putnoky. *Valószínűbb, hogy igen, mint nem.* A délutáni jelölő értekezleten különben elvállik. A kerület nagyszámú polgársága kerületbeli jelölőt ohajt. Ha én nem fogadom el, akkor Szalánczy József kisbirtokost választják meg. Parasztpárti képviselőt pedig még se küldhet a kerület, mert Bárczay Sándort nem akarják.

A főszolgabíró ezzel sietett a vonathoz. Ha tényleg fellép, a közhangulatból ítélve erős küzdelem lesz közöttük és Bárczay Sándor között, akit a kerület földbirtokososztálya ohajt.

A szikszói kerületben különben amiktől tartottunk, kezd bekövetkezni. Már is annyi a jelölő, hogy öt kerület számára is elég volna. Ujabbán Komjáthy Béla javára is korteskednek. A kerületben dolgoznak Török Sándor dr. budapesti ügyvéd emberei. Ma Deutsch Jenő a Csányi múmalom kassai igazgatóságának titkára, aki szintén fel akar lépni, több száz piros tollat osztogatott ki a kerületben. Szalánczy József fellépése is erősen hírlik. Aszaló pincéjében már napok óta isznak a gazdák. Ez az ember olyan Makay Zsiga bá' féle parasztbirtokos. Nagy demagóg s tud hatni a földműves népre. Emlegetik még Viléz Győzöt is, különösen a kerület felső részében.

Majd elvállik... ezt mondta Putnoky Sándor is. Majd elvállik, hogy a ma délután 3 órakor Szikszón tartandó képviselő jelölő értekezlet minő megállapodásra jut. Azt hisszük, megtalálják a kellő formát, hogy komoly mérkőzés legyen, ha már egyhangú választásra egyáltalán nincs kilátás.

Érdekes, hogy a választási törvény ki-mondja, hogy közhivatalnokjelölt a választás határnapja előtt három héttel előbb köteles lemondani. Putnoky Sándor főszolgabíró még eddig nem mondott le, s ha meg is választják, mandátumát ez okból valószínűleg megpeticionálják.

Harakiri a vonaton.

Fölmetszette a hasát.

A szobrász vésője.

A maga nemében valósággal egyedül álló öngyilkos kísérletről számol be ma egy rövid rendőri jelentés. Az öngyilkosság körülményei, az öngyilkosság módja annyira különös és annyira szokatlan, hogy bizonyára megérdemlik a figyelmet.

Mózer Ferenc szobrász nem a legjobb sorban élt az utóbbi esztendőkből. Házdiszító szobrász volt s a nagy építési krach

természetesen az ő kereseti forrásait is nagyon megapasztotta.

Már vidékre is elment munkába s családjával a legnagyobb nyomorban tengette napjait.

Legutóbb Zsolnára szegődött egy kisebb munka elvégzésére s tegnapelőtt be is vészte. A munka alig jövedelmezett valamit; Mozer újra nagyon elkeseredetten tért vissza Budapestre.

Tegnap ült vonatra s a zsolna—budapesti személyvonat egy harmadik osztályú fülkéjében huzódott meg. Egész uton alig szólt valakivel; magába mélyedve ült egy sarokban. Ujpest táján teljesen megüresedett a fülke.

Ekkor borzasztó elhatározás fogamzott meg Mózer agyában. Gyorsan levetkőzött s egy csomagjában levő vésővel telmetszette a hasát. A szerencsétlen embernek valóság-gal kifordultak a belei s eszméletlenül hevert Budapestig a kupé padlóján.

Itt aztán észrevették s haldokolva szállították be a Károlyi-kórházba.

Kalandok.

A frakk.

— A teleplezett gavallér.

Színházi körökben mostanában sokat kacagnak egy józsu histórián, a melynek hőse egy szerelmes fiatal gavallér. Az ifju néhány hónap óta halálosan beleszeretett egy operett színésznőbe. Érzelmét ugyan nem meri neki bevallani, de azért csaknem nap-nap után ott van a színházban, gyönyörködik benne és a felvonások között meg is látogatja az öltözőjében. Ilyentor-mán állandó habituéja lett a — színháznak és minden pénzét — mert szegény is — színházjegyekre költi. Es persze sok anyagi gondot okoz neki; de hát ki ne váltaná meg ilyen áron is azt a boldogságot, hogy egy imádott nő közelében lehessen.

A minap a szerelmes ifju váratlanul betoppant az ifju színésznő lakására, aki azonban nem volt otthon.

— Elég baj ez, — sópáncodott a szobalánynak. Aztán gyorsan kivett a tárcájából egy névjegyet és hanyag előkelőséggel vetette az asztalra.

Később hazajött a színésznő és a szobalány jelentette neki, hogy egy ur kereste.

— Kicsoda?

— Nem ismerem, itt a névjegye.

A színésznő elvette a névjegyet és meg-lepetve olvasta rajta a következő sorokat:

Vén bünös!

Legfőbb ideje, hogy visszaküldjed a frakkomat. Magamnak is égető szükségem van már rá. Nem tudok balba menni!

Ole!

Imre.

Este a színházban kereste fel a színésznőt a szerelmes ifju.

— Délután a lakásán is ohajtottam tiszteletemet tenni, de sajnálom, hogy nem találtam otthon. Kénytelen voltam beérni azzal, hogy a névjegyemet hagyjam ott...

A beszélgetés során aztán a színésznő egyszerre így szólt hozzá:

— Mondja csak, jó barátom maga?

— Oh, Istenem... kérdezheti-e? — hebegte zavartan az ifju.

— És nem haragszik meg, ha megkérem valamire?

— Sőt, én volnék a világ legboldogabb embere, ha valami szolgálatot tehetnék...

— Nos hát akkor, — küldje haza a barátja frakkját, mert már rajtam keresi!

TÁVIRATOK ÉS TELEFON-JELENTÉSEK.

— Fővárosi tudósítónk telefon jelentése. —

Képviselőház ülése.

(14 képviselő a Házban. — A munkásbiztosítási javaslat.)

Budapest, febr. 20.

Justh Gyula elnök negyed 11 órakor, bejött a Házba s megkérte Egy jegyzőt hogy olvassa meg, hány képviselő van jelen. Egy mindössze 14-et tudott összeszámolni.

Később Wekerle miniszterelnök és Sztérényi államtitkár jelenlétében megnyitotta Justh elnök az ülést.

A jegyzőkönyv hitelesítése és az elnöki előterjesztések után áttértek

a munkásbiztosításról

szóló törvényjavaslat tárgyalására.

A 10. szakasznál

Gróf Batthyányi Tivadar a vasutasok érdekében beszél, akikre nézve a szakaszt sérelmesnek tartja. Kéri törölni.

A Ház Batthyányi indítványa szerint határozott.

A 25. szakasznál

Grätz Gusztáv és Pető Sándor ajánlottak módosítást.

Sztérényi államtitkár a módosításokat nem fogadja el.

A Ház a szakaszt eredeti alakjában fogadta el.

A 27. szakasznál.

Mezőfy Vilmos az önként való belépés megkönnyítését kívánja oly módon, hogy a mezőgazdasági munkásoknak elegendik a belépési díjat.

Sztérényi a szakasz törölését indítványozza.

A Ház a szakaszt törli.

Az 53. szakasznál.

Pallaviczini György a szakasz törölését javasolja.

Kossuth Ferenc hozzájárul.

A Ház a szakasz törölését határozta el.

A hatvanadik szakasz.

1. bekezdésének törölését indítványozza Somogyi Aladár.

Sztérényi nem helyesli a törölést.

Somogyi visszavonja indítványát.

A Ház a szakaszt változatlanul elfogadta.

Az ülés folyik.

Wekerle apósa meghalt.

Sátoraljaujhely, febr. 20.

Wekerle apósa Molnár István nyugalmazott zempléni megyei főispán, ki 10 éven át volt főispán, ma éjjel Sátoraljaujhelyben meghalt. A miniszterelnök ma este utazik Sátoraljaujhelyre.

Kettős halálos ítélet.

Mármrossziget, febr. 20.

A mármrosszigeti törvényszék, mint esküdtbírósg ma hajnali 6 órakor hirdette ki az ítéletet a petrovai rablógyilkosok bűnügyében. A törvényszék

Mihalka Jánost kétféle büntetésre és rablás büntetése miatt kötél általi halálra. Husz Abrahámot, mint felbujtót kötél általi halálra.

Perl Fischet és Perl Leblt 10—10 évi fegyházra.

A többi vádlottakat 5 illetve 6 évi fegyházra ítélte.

KOMLÓS JÓZSEF és TÁRSA Kassa fő-utca 45. szám II. em. Férfi ruhakészítés, egyházi és egyenruházati intézete.

Zsidóüldözések Oroszországban.

Odessza, febr. 20.

Az úgynevezett „igaz orosz férfiak ünnepe” zsidóellenes zavargásokat rendeztek, mely alkalommal 250 embert késszurákkal megsebesítettek.

Letartóztatott betörő.

Budapest, febr. 20.

A budapesti m. kir. államrendőrség ma délelőtt letartóztatta Matkovic János csavargót, aki az utóbbi időben körülbelül 20 betörés és lopást követett el.

UJDONSÁGOK.**Anyagiilkosság számalomból.**

Newyorknak újabb szenzációja van. Mint egy távirat jelenti, óriási feltűnést kelt Waldau Lipótnának, a new-yorki társaság egyik legismertebb hölgyének a letartóztatása. Azzal vádolják mrs. Waldaut, hogy beteg anyját, egy ismert milliomos özvegyét megmérgezte. A vád két betegápolónó vallomása alapul. Vallomásuk szerint Waldau háztartásának minden tagját figyelmeztette, hogy hozzá ne nyuljanak a beteg szobájából kihozott borokhoz vagy egyéb italokhoz. Az öreg asszony már évek óta betegeskedett, csak nemrég rák miatt műtétnek kellett magát alávetnie. Fájdalmi anyyira meggyőződtek, hogy összetett kezekkel kérte az orvosokat, vessenek véget életének. Lehet, hogy mrs. Waldau megszánta anyját és mérget adott neki, hogy céltalan életétől, kínaitól megszabadítsa.

Nem lehet megtudni, hogy mennyi igaz a vádból, de hiszen nem is a mi feladatunk, hogy felderítsük az igazságot. Elvégzi azt majd jól vagy rosszul: a bíróság.

De előtérbe tölthet ez esetben az a kérdés, hogy emberi dolog-e egy szenvedő beteg reménytelen életének, az iránta való számalomból mesterségesen vetni véget. Az orvostudomány igen sok betegséggel szemben áll tehetetlenül és tisztán is látja képességeinek a határát, melyen túllépni nem tud. Elképzelhető az az elkéseredett téltenség, melyre az orvost és a beteg hozzátartozóit kárhóztatja az ismeretek korlátoltsága.

Olyan érzés az, mintha az embernek guszba köve kell végignéznie, amint legkedvesebb hozzátartozóját gyilkos kegyetlenséggel fojtogatják s az áldozat is szonyatos szenvedések között vergődik a gyilkos kezei között.

Ha már most tisztában vagyunk azzal, hogy az orvostudomány célja és rendeltetése a kinoktól való megszabadítás, úgy könnyen tehetjük magunkévá azt az álláspontot, hogy jogosult dolog a beteget megölni, ha más mód nem áll rendelkezésünkre, hogy véget vessünk kínjainak.

Am bármennyire is plauzibilis ez az álláspont, mégsem lehet a törvény szavával statuálni, mert hiszen töménytelen visszaélésnek és büntetésnek az elkövetésére adna alkalmat. Hány beteg van, akinek állapota a reménytelenségtől csak hajsza nyira van, s akin a kétségbeesés gond és éberség még segíthet. De ha az imigyen statuált törvény megadná a módját annak, hogy a netalán valakinek utjában álló beteget el lehessen tenni láb alól, úgy igen sokszor kerülne az emberiség kísértésbe, ami nem egyszer vinné reá a türelmeden örökösöket vagy az érdekelteket az így is elég gyakori gyilkosságra.

A törvény tehát nem adhatja meg e kegyes emberölésre a szabadságot, még oly óvintézkedések kötelezővé tétele mellett sem, mert nincsen emberalkotta szabály, amit ki nem lehetne játszani.

De vannak a természetnek is törvényei, melyeket kijátszani semmiképp sem lehet. Ilyen törvény a szereteté, mely alól

nem bír kibujni az, aki egyszer alávetette magát hatalmának. Ha pedig ez a törvény, az irgalmas szeretet parancsolja a szívnek a gyilkosságot, akkor mindenkinek meg kell hajtani fejét e felsőbb érzés parancsszava előtt, és nem szabad a gyarló emberi törvényekkel elítélni a természet rendelkezését.

Ez esetben is tehát csak az a szerep juthat a bíróságnak, hogy felderítse, nem e játszott közre e kegyesnek látszó gyilkosság elkövetésénél más ok is a szereteten kívül.

Ha nem: úgy tisztelet és részvét Wall-dau Lipótné asszonynyal.

— **A sajtó állásfoglalása.** A Budapesti Ujságírók egyesülete tegnap délután Herczeg Ferenc elnöklésével választmányi ülést tartott, amelyen a következő határozatot hozta:

A Budapesti Ujságírók Egyesülete mai választmányi ülésében foglalkozott azokkal a támadásokkal és sértő nyilatkozatokkal, amelyek az utóbbi napokban a képviselőház egyes tagjai részéről a sajtó ellen elhangzottak. A választmány megdöbbenéssel konstataálta, hogy egyeseknek, kik politikai szereplésre volnának hivatva, mily kevés érzékünk van az alkotmány és a közművelődés egyik legfontosabb szervének: a sajtónak jellegével, feladatával és értékével szemben és a legnagyobb határozottsággal utasítja vissza azt a felületes és léha bírálatot, a melyben a sajtó működését ezek a tényezők illették. A választmány szükségesnek tartja, hogy a magyar sajtó tisztességének megvédésében az ujságírók egész egyetemessége is résztvegyen és evégből vasárnap, február 24-ére délelőtt 11 órára rendkívüli közgyűlést hív egybe, amelyre meghív minden magyar ujságírót és kijelenti, hogy szívesen csatlakozik oly esetleges akcióhoz is, a melyben a testvéregyesületek is résztvesznek.

— **Tífusz Kassán.** A pusztító betegség, ha nem is járványszerűen, de szörványos esetekben sok áldozattal lépett fel Kassán. Ez idő szerint mintegy 15–20 tífuszbeteg van Kassán.

— **Schönbergerné és a rendőrség.** Budapestről jelentik: Az államrendőrség hivatalos lapjában most közlik báró Schönberger Beláné kitüntetését. Igen díszes társaságban szerepel a szép Róza, 27 kitiltott van rajtakívül, a 27 közül 3 hat évre, 12 öt évre és 9 tíz évre lett kitiltva Budapestről. A kitiltottak közül a bárónén kívül csak négy hölgy van: egy ujságírósnő, 2 cseléd, 1 pincérnő. Azonban az ur a pokolban is ur, a hivatalos lap külömbőségét tesz Róza és a többi tolong között. Léközli a huszonhetet, aztán csillag alatt külön közli a következőket: 2585—fk. 1907. Báró Schönberger Beláné, született Wallenstein Róza székszárdi születésű 28 éves izraelita magánzónó, 1907. évi február hó 1-én 2585—fk. III. 1907. sz. határozattal a budapesti m. kir. államrendőrség területéről tíz évre kitiltatott. Budapest, 1907. február hó 14.

— **A vidéki löversenyek érdekében.** A vidéki löverseny-egyesületek küldöttsége tisztelettel ma délelőtt a képviselőházban Darányi Ignác földmívelésügyi miniszternél. A küldöttségben részt vettek Tisza István gróf, Inkey Antal báró, Lippich Adolf, Zichy Károly gróf, Nagy Ákos huszárkapitány, Raics Iván báró, Wesselényi Ferenc báró, Merenczei Kovács Jenő, Rausz Henrik és Lukovics Aladár. Inkey Antal báró arra kéri a földmívelésügyi minisztert, hogy mivel a harminc krajcáros helyek eltörlése miatt nagyban károsodtak a vidéki lövőegyletek és mivel a központi lövőegylet és lövőszövetség nincsen abban a helyzetben, hogy a vidéki versenyeket ezentúl oly mértékben szubvencionálja, mint eddig, azért az ily módon elesett szubvenciókat a földmívelésügyi miniszter vállalja tárcája terhére. Darányi Ignác kijelentette, hogy a totalizátor és a fogadási irodák megszorítását

nem úgy képzelte, hogy a vidéki löversenyek sérelmet szenvedjenek s ezért megígérte, hogy a kérdést úgy intézi el, hogy az érdekelt egyesületek megnyugvására szolgáljon. Ebből a válaszból azt következtethetjük, hogy a vidéki löversenyeken a 30 krajcáros helyeket nem fogják beszüntetni. Az igaz, hogy ott nincs is totalizátor.

Színház, művészet.**Heti műsor.**

Szerdán, febr. 20-án, újdonságul először: A tolvaj. Színmű 3 felv.

Csütörtök, febr. 21-én, A tolvaj.

Pénteken, febr. 22-én, A tolvaj.

Szombaton, febr. 23-án, újdonságul először: Rab Mátyás. Dalmájék 3 felv.

Vasárnap, febr. 24-én, d. u. Mária bátyja. Népszínmű 3 felv. Este, Rab Mátyás.

A tévedt nő. Verdi nagy operájának szépszámu közönség előlegezett érdeklődést. A zeneértők és zenebarátok bizonyára örömmel jöttek Verdi örökszép muzsikáját élvezni. Ebbeli várakozásukat azonban csakis a zenekar elégíthette ki, mert csakis ez tudta az opera egy-egy szépségét kellően érvényre juttatni.

A szölisták erősen mögötte maradtak az orkeszternek. Elég, ha ennyit konstatalunk, mert nem akarjuk az énekeseket agyonbírálni. R. Nagy Aranka imponáló pártisággal vállalkozott a Traviata nagy partijának elnevelésére, ám a bátorsága nem bizonyult elégségesnek feladata megoldásánál. Eneke darabos volt, kadenciáit megcsonkította és a stakkatokat egy-egy erős fejrázással akarta megcsinálni. Pedig a stakkatóhoz egyéb kell, miként a trillákat sem lehet közönséges tremolóval helyettesíteni.

Cseőregh fényesen győzte hanggal az Alfréd szerepét, bár néhol hamisan intonált. Az operai stílust nála is nélkülöztük. Pápai Lajos erősen küzdött szerepe lágyságával. Kiabált, holott ezt a legkevésbé szabadott tennie. Ugy dörögte a bucsuzásnál az „Ég áldjon”-t, mint azt énekelte volna: „Átkom read!” Diósi Anna éneke teljesen elveszett a hangchaosban.

Egy-egy recitativ taktusban Pálfi, Veres és Csillag keltettek derűtséget. Ellenben jó volt az énekar. Simándi karmester derék munkát végzett.

— **A tolvaj — háromszor.** Ma este dönti el a kassai közönség megérdemli-e Bernstein Henri legújabb darabja A Tolvaj azt a nagy hatást, mely Európá szinpadjain kísérte. Tegnapelőtt került színre ez a színmű a bécsi Volkstheaterben s a legelőkelőbb világlapok kritikája az elragadtatás hangján szól a premier előadásról s a darabról. A ma esti premier iránt igen nagy az érdeklődés. Erre való tekintettel tüzte ki még újabb két előadásra A tolvaj-t az igazgató. Bernstein Henri darabja csütörtökön és pénteken is színre kerül s bizonyára zsufolt házak előtt, mert a premier közönség szét viszi a darab híret, az előadás nyújtotta művészi élvezet elismerő szavát.

— **Rab Mátyás.** Szombat este operett-premier lesz a kassai színházban. Czobor Ernő zeneszerző és Rajna Ferenc író új operettje a „Rab Mátyás” kerül bemutató-előadásra. A Mátyás király ifjúságából merített tárgy dalmű a Népszínházban Fedák Sárival egyfolytában 25 zsufolt házat ért meg. Muzsikája nagyon szép. A „Hajduk hadnagya” című operettből már nem ismeretlen a zeneszerző. Uj dalműbe is csupa hangulat, poezis, a szébbnél-szebb melódiák kincsestára. A társulat ambícióval készül a Rab Mátyás bemutató előadására. A címszerepet Váradi Margit játssza.

